

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/78/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212207439
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2013:1212207439.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou, v právnej veci žalobcu: K. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, XXX XX L. proti žalovaným: 1. P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX L., zast. JUDr. Ivan Jánošík, advokát, P.O. Box 2, 810 05 Bratislava, 2. J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.. V. XX, R.. N., V., Š., o zaplatenie 7 200,- eur, takto

rozhodol:

Žalované v 1. a 2. rade sú p o v i n n é zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7 200,- eur a náhradu iných trov konania vo výške 432,- eur, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, podanou na súd dňa 12.04.2012, sa žalobca domáhal, aby súd spoločne a nerozdielne zaviazal žalované na zaplatenie sumy 7 200,- eur predstavujúcej bezdôvodné obohatenie a zároveň žiadal aj náhradu trov konania.

Žalobca v návrhu uviedol, že účastníci sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva:

- č. XXX, a to: parc. č. XXXX/X o výmere 108 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 352m² - záhrady, a to v rozsahu každý v podiele 1/3;
- č. XXX, a to: domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX/X, a to v rozsahu: žalobca v podiele 3/8, žalovaná v 2. rade v podiele 2/8, žalovaná v 1. rade v podiel 3/8.

Žalovaná v 1. a 2. rade sa dohodli na užívaní nehnuteľností tak, že každá užíva jedno podlažie, čím žalobcu vylúčili z výkonu jeho spoluvlastníckych práv. Tento stav mu pochopiteľne nevyhovuje, avšak žalované nie sú ochotné s ním jednať a jeho vlastnícke právo, napriek právoplatnému dedičskému rozhodnutiu, neuznávajú.

Predmetná nehnuteľnosť má značnú hodnotu, preto žalobca navrhol žalovaným, aby ju odpredali a kúpnu cenu si rozdelili podľa podielov. Žalované však predaj nehnuteľnosti zmarili. Do nehnuteľnosti žalobca môže nahliadnuť len tak, že vymení zámok a kľúče odovzdá podielovým spoluvlastníčkam. Nasledujúci deň je však zámok znova vymenený a nové kľúče mu nikto neodovzdá. Žalobca je na uvedenej adrese prihlásený aj na trvalý pobyt.

Žalované vedú na Okresnom súde Bratislava II proti žalobcovi spor o určenie, že sú výlučnými užívateľkami spornej nehnuteľnosti. Okrem toho podali aj návrh na vydanie predbežného opatrenia, aby žalobcovi bola uložená povinnosť strpieť užívanie nehnuteľnosti v takom rozsahu, v akom sa dohodli a v tomto ich nerušiť. Z podaného návrhu je zrejmé, že žalované nie sú ochotné akceptovať spoluvlastnícke právo žalobcu. Pritom v predmetnej nehnuteľnosti sa nachádzajú 3 byty a žalované tam žijú samé. Žalovaná v 1. rade sa do nehnuteľnosti nasťahovala po tom, čo svoj byt v L. odpredala a žalovaná v 2. rade začala užívať jeden z bytov v dome po tom, ako sa po 40-tich rokoch vrátila z cudziny, preto nie je možné hovoriť, že sú v takej sociálnej situácii, že by boli na bývanie v dome odkázané.

Žalobca má za to, že takýmto konaním dochádza na strane žalovaných k majetkovému prospechu bez právneho dôvodu a to v rozsahu, v ktorom užívajú vec nad rámec svojich spoluvlastníckych podielov. Žalobca by svoj podiel na predmetnej nehnuteľnosti za normálneho chodu vecí mohol užívať buď sám alebo jeho dospelé deti alebo by mohol poberať nájomné za prenájom. V takomto prípade sa podľa žalobcu žalované obohacujú na jeho úkor sumou minimálne 300,- eur mesačne. Uvedená suma zodpovedá cene prenájmu za užívanie obdobnej veci, spravidla vo forme nájmu. Preto žalobca žiada, aby mu žalované zaplatili bezdôvodné obohatenie za obdobie dvoch rokov späť odo dňa podania žaloby, čo spolu predstavuje 7 200,- eur (24x300,- eur).

Žalované sa k žalobe vyjadrili písomnými podaniami.

Žalovaná v 2. rade v písomnom podaní doručenom súdu dňa 22.10.2012 a 28.02.2013 uviedla, že zo strany žalobcu dochádza k opakovaným útokom a násilnému konaniu a taktiež k hrubému poškodzovaniu predmetnej nehnuteľnosti, žalovaná v 1. rade sa z týchto dôvodov opakovane obrátila na políciu a podala trestné oznámenia. Uvedené sa stalo aj za jej prítomnosti, keď sa tam objavil aj so svojimi komplicmi a filmoval si tam, a keď sa pokúšala zakročiť, vyhrážal sa jej. Musela byť privolaná polícia, následne sa trochu ovládol pred príchodom polície a právnik. Ona potom podala na políciu trestné oznámenie voči žalobcovi aj jeho komplicom. Samotný žalobca bol jej matkou (starou matkou žalobcu) z vážnych dôvodov vydedený, podrobnosti nepozná, nakoľko tu nebola 45 rokov. Žalobca premyslene znižuje hodnotu domu, demoluje ho, preto sa kúpe nehnuteľnosti serióznymi kupcami vyhýbajú a hlásia sa len špekulanti, ktorí očakávajú nízku cenu. Žalobca rozbil viacero dverí, poškodil múry. Preto je prvé poschodie neobývateľné, poškodené sú náhradné vchodové dvere, brána.

Žalovaná v 1. rade v písomnom podaní doručenom súdu dňa 05.02.2013 uviedla, že nesúhlasí s podaným návrhom, odmieta úvahy a tvrdenia žalobcu. Neuznáva nárok žalobcu a to ani sčasti, nakoľko jeho tvrdenia nemajú oporu v reálnom stave veci a právnej úprave. Žalobca podanou žalobou len pokračuje v útokoch na jej osobu. Žalobca už v minulosti realizoval rôzne úkony, ktoré nemali oporu v právnej úprave, keď do domu vstupoval proti vôli žalovaných za použitia násillia, a to tak priameho ako aj prostredníctvom tretích osôb, pričom dochádzalo k poškodzovaniu nehnuteľnosti.

Vo vzťahu k vylúčeniu žalobcu z užívania nehnuteľnosti poukazuje na znenie § 139 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého je zrejmé, že z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú povinní a oprávnení všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne, pričom o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. V tejto súvislosti poukázala aj na závery vyplývajúce z rozhodnutia NS SR č.k.: 1 Cdo 119/96 zo dňa 20.07.1997. Žalobca dlhodobo prehliada stav, že žalovaná v 1. rade vlastní ideálny podiel v rozsahu 2/8 domu a 1/3 pozemku a žalovaná v 2. rade vlastní ideálny podiel v rozsahu 2/8 domu a 1/3 pozemku, t.j., že o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Žalobca však rozhodnutiu väčšinových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou sa odmieta podriaďiť a naďalej realizuje úkony ohrozujúce život a zdravie žalovanej v 1. rade a poškodzujúce majetok. Žalovaná v 1. rade je názoru, že žalobca si znemožnil prístup do uvedenej nehnuteľnosti sám a jedinou príčinou je žalobcova agresívna povaha a jeho opakované, pretrvávajúce útoky. Žalované len reagovali na vzniknutú situáciu prijatím rozhodnutia, nakoľko sa jedná o jediný zákonný spôsob, ako si zabezpečiť ochranu svojho života. Žalovaná v 1. rade má za to, že konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, a preto nemôže požívať ochranu. V prejednávanej veci, s poukazom na rozhodnutie NS ČR zo dňa 28.06.2000, sp. zn.: 23 Cdo 2060/1998, by malo byť posúdené ako výkon práva uplatnenie subjektívneho práva navrhovateľa na vydanie niečoho označeného ako bezdôvodné obohatenie, ktorému by mala korešpondovať povinnosť žalovaných bezdôvodné obohatenie vydať.

Zároveň uviedla, že sa aj so žalovanou v 2. rade snažila už v minulosti niekoľkokrát vzniknutú situáciu riešiť dohodou, čo nebolo nikdy zo strany žalobcu prijaté, ich návrhy vždy odmietol s tým, že požadoval plnenie späť za obdobie 10 rokov. Žalobca počas celého obdobia neprispel na údržbu predmetných nehnuteľností a odmietal akýmkoľvek spôsobom rešpektovať rozhodnutia väčšinových spoluvlastníčok o hospodárení so spoločnou vecou. Žalovaná v 1. rade udržiavala celú nehnuteľnosť počas celého obdobia z vlastných zdrojov, zabezpečovala rôzne rekonštrukčné práce, napr. opravu kotla, strechy, výmenu okien. Žalobca však na tieto opravy nikdy neprispieval, naopak vlastným konaním predmetné nehnuteľnosti poškodzoval.

Žalovaná v 1. rade vie, že panuje názor, že v prípade obmedzenia vlastníckeho práva by mala patriť osobe dotknutej na právach za normálneho chodu okolností určitá náhrada (rozsudok NS ČR z 28.03.1953, sp. zn.: Cz 25/53), avšak tento názor je možné prijať len za predpokladu bežného chodu

okolností. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca nikdy neprispel k bežnému chodu okolností. Žalobca realizoval úkony a postupy nenachádzajúce oporu v existujúcej právnej úprave, úmyselne poškodzoval spoločný majetok, sám do spoločnej veci investície nevnášal, dokonca žalovanej v 1. rade bolo konaním žalobcu spôsobené poškodenie zdravia. Vzhľadom na všetky okolnosti, je preto potrebné odmietnuť poskytnutie právnej ochrany subjektívnym právam žalobcu pre evidentný rozpor s dobrými mravmi s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalovaná odmieta úvahy žalobcu o účelovom predlžovaní súdnych sporov, v súvislosti s dedičským konaním žalovaná v 1. rade vystupovala a konala tak, ako to vyplývalo z poslednej vôle pani K. H., ktorá prejavila vôľu žalobcu vydediť z dôvodu, že sa ako syn jej dcéry o ňu nestaral, neprejavoval o ňu záujem, pričom aj v tomto prípade išlo o rôzne fyzické a psychické útoky.

Žalobca vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že podielové spoluvlastníctvo účastníkov je výsledkom dedičského konania, pričom žalovaná v 1. rade túto nehnuteľnosť užíva asi 10 rokov a žalovaná v 2. rade od roku 2009. V predmetnej nehnuteľnosti žalobca býval ako dieťa, posledných 20 rokov ju neužíva, nakoľko žalované našahovali dedičské konanie asi 10 rokov.

Pokiaľ ide o riešenie vzniknutej situácie, on samostatne ako aj prostredníctvom R. J. B. E.. H. navrhoval niekoľko riešení. Navrhoval, aby nehnuteľnosť predali, prenajali, avšak bezúspešne. Žiadal žalované o možnosť užívať aspoň jeden byt, nakoľko dom je riešený tak, že sa v ňom nachádzajú tri samostatné bytové jednotky. Dom bol takýmto spôsobom aj užívaný v minulosti, pričom jeden byt užívala jeho babka (matka žalovaných) - ten užíva v súčasnosti žalovaná v 1. rade, jeden užívala žalovaná v 1. rade - tento je voľný a tretí byt užívala jeho matka, tento bol kompletne zariadený, on ho pôvodne ponúkol na užívanie žalovanej v 2. rade, táto sa tam aj našahovala a po našahovaní prestala s ním komunikovať. Pokiaľ ide o výzvy, ktoré zaslal žalovaným, tieto si ich buď neprevzali, resp. reagovali na ne tak, že neuznávali jeho spoluvlastnícke právo a odmietali s ním komunikovať. Neustále robia problémy a bránia mu v užívaní predmetnej nehnuteľnosti. Zároveň im ponúkol v rámci predkupného práva predaj svojho podielu, nakoľko dostal ponuku na odkúpenie podielu treťou osobou, na toto nereagovali. Opakovane sa pokúšal dostať do nehnuteľnosti, žalované však vždy vymenili zámok. Žalovaná v 1. rade od začiatku nechcela, aby nehnuteľnosť užíval. Výzvy na sprístupnenie domu v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu boli podávané už v roku 1993, odkedy začalo dedičské konanie. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej v 1. rade o fyzickom a psychickom nátlaku, toto nie je pravdivé. Z dôvodu vyhrotených vzťahov išiel do domu s jedným - dvoma svedkami a jeden zo svedkov toto aj natočil. Žalované opakovane volali políciu a tvrdili, že ich fyzicky napadol, avšak nikdy o tom žiaden dôkaz nepredložili a ani to na políciu nikdy nepreukázali.

On využil dostupné prostriedky, aby sa s nimi dohodol. Snažil sa, aby mu umožnili dom užívať, pričom on by im v užívaní ich časti nikdy nebránil a ani nikdy nevykonával žiadne kroky, aby ich v užívaní obmedzoval. Už v priebehu dedičského konania žalované v izbe na 1. poschodí odpílili trubky od vody a plynu a tým znemožnili jej obývateľnosť. Dôkazom toho, že v dome boli 3 samostatné byty je aj skutočnosť, že existovali tri elektrické a plynové hodiny a samostatne sa platili dodávky energií.

Pokiaľ ide o náklady na udržiavanie nehnuteľnosti, napríklad na opravu strechy, on sa vyjadril v tom zmysle, že je žalovanej v 1. rade ochotný prispieť na rekonštrukciu, ale len v prípade, že mu umožní dom užívať, toto sa nestalo, preto neprispel. Okrem toho žalovaná v 2. rade uviedla, že strecha bola zaplatená z nejakej poisťky, teda jej výdavok bol minimálny. Žalovaná v 1. rade nikdy nepredložila nijaký doklad o tom, aké boli ňou uvádzané náklady, navyše má za to, že tento jej nárok je už premičaný. Pokiaľ ide o tvrdenia, že sa žalovaná zaujíma o rodinu a dobré vzťahy a o svojich rodičov, žalobca ju vyzval, nech predloží súdu zmluvu o ich hrobovom mieste, nakoľko všetky náklady hradí on sám. Žalované do dnešného dňa na nápis na náhrobnom kameni neumiestnili meno svojej matky a neprispievajú na náklady na udržanie jej hrobového miesta, všetko hradí on.

Žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že sa z predmetnej nehnuteľnosti odsťahovala v roku 1975 s manželom do bytu v G.. Naspäť sa našahovala v roku 2002. V dome bývala matka žalobcu na 1. poschodí, jej matka bývala na prízemí. V čase od roku 1991-1993, kedy zomrela jej matka (sestra zomrela v roku 1991) až do roku 2002 bol dom neobývaný. Aby sa dal obývať, bola potrebná investícia. Po tom ako sa v roku 2002 našahovala, dala do poriadku prízemie, aby sa dalo obývať. Okrem toho 12-13 rokov dozadu sa stala škodová udalosť, bolo zaliate prízemie, vyzývala žalobcu, aby sa podieľal na nákladoch, čo on odmietol. Navyše bolo potrebné vykonať ďalšie opravy a úpravy, na úhradu nákladov opakovane žalobcu vyzývala, bezúspešne. Nie je pravdou, že žalobcovi neumožnila vstup do nehnuteľnosti. Dovolila mu, aby si vzal nábytok po svojej matke, odviezol len časť nábytku, nie celý. Nemohla mu však dať kľúče od nehnuteľnosti, pretože vzhľadom na ich vzťahy, nemohla vedieť,

čo opätovne vyparatí. Zo strachu o život musela dať namontovať mreže na prízemí, a to aj preto, že v okolí žijú obyvatelia rómskeho pôvodu a opakovane sa vyskytli v dome krádeže, kde sa vlámali do vnútra. Ona teda od roku 2002 užíva prízemie, iná časť domu podľa nej nie je užívateľná. Sestra obýva dve miestnosti na 1. poschodí, tieto sú však bez sociálneho zariadenia, bez kuchyne, nekúri sa v nich a nefunguje ani elektrina.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: potvrdenie realitnej kancelárie M-Invest Real, s.r.o., str. 18-19 denníka SME z 26.09.2012, potvrdenie Národnej asociácie realitných kancelárií zo dňa 08.10.2012, trestný rozkaz zo dňa 04.06.2013 č.k.: 3T/57/2013-166, čestné prehlásenie zo dňa 24.06.2008, korešpondenciou medzi účastníkmi, výpoveďou žalobcu, žalovanej v 1. rade, svedka a oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn.: 11C/219/2009.

Súd po dôslednom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, ustálil skutkový stav veci nasledovne:

Účastníci sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva:

- č. XXX, a to: parc. č. XXXX/X o výmere 108m² zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/X o výmere 352m² záhrady, a to v rozsahu každý v podiele 1/3;
- č. XXX, a to: domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX/X, a to v rozsahu: žalobca v 3/8, žalovaná v 2. rade v 2/8, žalovaná v 1. rade v 3/8.

Žalované spolu ako väčšinové spoluvlastníčky na základe rozhodnutia a dohody užívajú dom, súp. č. XXXX zapísaný na LV č. XXX k. ú. X. vrátane celého pozemku.

Žalované sa dohodli, že budú obývať dom a to tak, že žalovaná v 1. rade bude užívať prízemie a žalovaná v 2. rade bude užívať prvé nadzemné podlažie (dve miestnosti).

Dňa 26.04.2008 podpísali podieloví spoluvlastníci listinu označenú ako "Čestné prehlásenie", kde prehlásili, že budú vykonávať všetky úkony smerujúce k odpredaniu predmetnej nehnuteľnosti za cenu nie nižšiu ako 15 mil. Sk.

Z potvrdenia realitnej kancelárie M-Invest Real, s.r.o. zo dňa 03.10.2012 vyplýva, že cena prenájmu nehnuteľností v lokalite Ružinov sa pohybuje od 7-12 eur za m² za mesiac, v závislosti od lokality a veku nehnuteľnosti. Nájomné za samostatnú dvojgársónku sa pohybuje od 350,- do 600,- eur mesačne.

Denník SME v stredu 26.09.2012 na str. 18-19 zverejnil článok pod názvom, cit.: "Prenájom nájdete ľahko, niekde aj bez kaucie", v ktorom uvádza, že cena nájmu v lokalite Bratislava II za gársónku predstavuje 342,- eur mesačne a za 1-izbový byt 411,- eur mesačne, pričom podľa autora článku ide o "priemerné ponukové ceny".

Z potvrdenia Národnej asociácie realitných kancelárií (NARSK) zo dňa 08.10.2012 vyplýva, že cena prenájmu rodinného domu v danej lokalite Bratislava - Ružinov je približne na úrovni 1 258,- eur/mesiac, bez energií. Cena bola poskytnutá z aplikácie "cenová mapa nehnuteľností SR" z kompletnej databázy cien nehnuteľností od 01.07.2012 do 08.10.2012 v MČ Bratislava - Ružinov, RD od 150-250 m² ako vážený priemer ošetrový od extrémnych hodnôt.

Účastníci si navzájom zaslali nasledovné listy:

- listom zo dňa 02.12.2002 oznámil žalobca žalovanej v 1. rade, že dňa 09.02.2002 o 17,000 hod. bude vykonaná ohliadka nehnuteľností za účelom zdokumentovania jej technického stavu ako aj zistenia potreby jej opravy,

- listom zo dňa 29.07.2002 žalovaná v 1. rade oznámila, že ako väčšinoví spoluvlastníci so žalovanou v 2. rade prijali dohodu o užívaní nehnuteľnosti, s tým, že v nehnuteľnosti bude bývať ona, jednu miestnosť bude užívať počas pobytu v SR žalovaná v 2. rade, že žalobcovi bude patriť nájomné v rozsahu 3/8 nehnuteľnosti, ktoré mu bude povinná platiť štvrtročne a k plateniu pristúpi po tom, ako dôjde k započítaniu ňou vynaložených nákladov na údržbu a rekonštrukciu nehnuteľnosti. Zároveň mu oznámila, že rozsah ňou vynaložených nákladov predstavuje sumu 250 000,- Sk - 300 000,- Sk a predpokladá ďalšie náklady okolo 500 000,- Sk;

- žalobca na list odpovedal listom zo dňa 29.07.2002, kde namietal platnosť vyššie uvedenej dohody z dôvodu stále prebiehajúceho dedičského konania, predmetom ktorého je i spoluvlastnícky podiel na uvedenej nehnuteľnosti (6/8);
- listom zo dňa 13.12.2002 vyzval právny zástupca žalobcu žalovanú v 1. rade na vydanie kľúčov;
- listom zo dňa 25.10.2004 oznámila žalovaná v 1. rade, že vykonáva úkony potrebné na zabezpečenie riadneho technického stavu nehnuteľnosti, oznámila mu, že je potrebné vykonať úkony na zachovanie a opravu nehnuteľnosti a vyzvala ho, aby jej oznámil jeho pripravenosť podieľať sa na financovaní nákladov,
- listom zo dňa 03.11.2004 uviedol právny zástupca žalobcu, že žalobca si je vedomý všetkých svojich povinností vlastníka a žiada o určenie termínu, kedy bude možné navštíviť nehnuteľnosť s odborníkom, ktorý posúdi stav vecí a potrebu opráv;
- na list zo dňa 12.11.2004 reagovala žalovaná v 1. rade listom zo dňa 12.11.2004, ktorý sa týkal opravy strechy, kde neumožnila vstup žalobcu za účelom zistenia havarijného stavu, nakoľko tento je zrejмый a nie je potrebné jeho posudzovanie treťou osobou;
- žalobca listom zo dňa 19.11.2004 vyzýval žalovanú v 1. rade opätovne na sprístupnenie nehnuteľnosti za účelom zdokumentovania jej technického stavu;
- ďalej žalobca vyzýval žalovanú na sprístupnenie nehnuteľnosti napríklad listami zo dňa 28.06.2002, 18.11.2009, 30.11.2010, 17.12.2010;
- dňa 15.03.2012 zaslal žalobca žalovaným ponuku na kúpu podielu na nehnuteľnostiach v rámci výkonu predkupného práva.

Podľa Odborného vyjadrenia - znalecký úkon č. 62/2012 zo dňa 12.11.2012 vypracovanom A.. H.. E. J., znalkyňou z odboru stavebníctvo, odvetvie: stavby, odhad hodnoty nehnuteľností vo veci posúdenia stavebnotechnického stavu dvoch obytných miestností s príslušenstvom nachádzajúcich sa na 1. poschodí a stavebných prác vykonaných v spoločných priestoroch a v byte na prízemí v rodinnom dome na ul. B. XX v L. vyplýva, že pokiaľ ide o priestory na 1. poschodí, celkovo znalkyňa hodnotí ich stavebnotechnický stav ako zanedbaný, bez údržby, bez napojenia na rozvody elektrickej energie, vody, plynu, bez vykurovania. Daný priestor hodnotí znalkyňa v súčasnej dobe pre účel bývania za nevyhovujúci.

Pokiaľ ide o priestory na prízemí, v týchto bola vykonaná rekonštrukcia, pričom na celom objektom bola v roku 2004 vykonaná rekonštrukcia strechy. Dom bol na časti zateplený, osadené boli nové vstupné dvere, vráтка, vybudované bolo nové oplotenie, inštalovaný elektrický vrátnik, bol vymenený plynový kotol, opravené bolo komínové teleso, elektroinštalácie, vodoinštalácie, vymenené boli pôvodné okná za plastové, osadené boli mreže, rekonštruované pôvodné parkety, keramické dlažby.

Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn.: 11C/219/2009 zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žalované (ako navrhovateľky) žiadali uložiť žalobcovi (ako odporcovi) povinnosť strpieť užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX a č. XXX a zakázal žalobcovi vykonať akékoľvek úkony, ktoré by im znemožňovali prípadne ich obmedzovali v nerušenom užívaní týchto nehnuteľností. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k.: 4Co/296/2011-106 zo dňa 22.07.2011.

Zároveň žalované žiadali v konaní vedenom pod sp. zn.: 11C/219/2009, aby súd určil, že sú výlučnými užívateľkami predmetnej nehnuteľnosti. Súd návrh zamietol rozsudkom zo dňa 04.09.2013. Rozsudok nenadobudol právoplatnosť.

Okresný súd Bratislava II pod č.k.: 3T/57/2013-166 dňa 04.06.2013 vydal Trestný rozkaz, ktorým žalovanú v 1. a 2. rade uznal za vinnú, že od dňa 22.02.2008, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie Okresného súdu v Bratislave, č.k.: D 2078/93 zo dňa 11.12.2003 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k.: 13CoD 96/06-340 zo dňa 29.11.2007, neoprávnene bránia poškodenému - žalobcovi v užívaní domu v L. na B. N. Č.. XX Y. L. tým spôsobom, že neustále menia zámky, barikadujú vchod do domu osobným autom a inými vecami, nereagujú na písomné výzvy na sprístupnenie nehnuteľnosti, napriek tomu, že žalobca je uvedený ako vlastník domu v podiele 3/8, teda spoločným konaním oprávnenej osobe v užívaní domu neoprávnene bránia a to závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, čím spáchali úmyselný prečin neoprávneneho zásahu do práva k domu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 218 ods. 1 ods. 3 písm. a/ TZ s poukazom na § 138 písm. b/ TZ. Za to boli odsúdené k trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok, pričom výkon trestu sa im podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Uvedený trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, právny zástupca žalovanej v 1. rade uviedol, že táto voči nemu podala v zákonnej lehote odpor.

Svedok E. G. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že sa so žalobcom pozná asi 10 rokov, pričom žalované pozná zo stretnutí, ktoré prebehli, keď sprevádzal žalobcu na niektorých návštevách. Na týchto návštevách sa zúčastnil asi 4-5x, naposledy minulé leto. Návštevy boli vždy problematické, do domu sa nedalo dostať, podarilo sa to asi 2x do dvora a 2x do domu. Prebiehalo to tak, že tam boli hádky, vyhrážky, bolo to vždy krátke, pretože bola vždy privolaná polícia. Najprv vždy zvonili, kľúč žalobca nemal. Jedenkrát menili aj zámok a kľúčik dali pani P. osobne do ruky, ale aj to prebehlo s krikom, ona vždy stála vnútri domu, odtiaľ aj volala políciu, pričom aj s políciou komunikovala vždy cez okno. So žalovanou v 1. rade komunikoval len raz, bolo to vtedy, keď sa dostali do domu, ona sa vyhrážala, že dom nie je žalobcov, že ho nikdy nedostane. Počas návštev, ktorých bol prítomný, ani jedna zo žalovaných nepustila žalobcu dobrovoľne do domu. Žalobca sa v jeho prítomnosti nikdy žalovaným nevyhrážal. Pri jednej návšteve odvrtali zámok zvonku, bola zase privolaná polícia. Nepamätá sa, či odvrtali zámku alebo vypáčili dvere. Je pravdou, že aby sa dostali do domu, museli odvrtáť (resp. odpáliť karbobrúskou) zámok na troch dverách. Po výmene zámku tam išli nasledujúci deň, avšak kľúčik sa už nedal použiť, zámka bola zase vymenená. Umiestnili tam aj schránku s menom a priezviskom žalobcu, zdá sa mu, že aj tá bola pri ďalšej návšteve už odstránená.

Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké.

Podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

Podľa § 139 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak ide o dôležitú zmenu spoločnej veci, môžu prehlasovaní spoluvlastníci žiadať, aby o zmene rozhodol súd.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností a ani to, že žalobca predmetné nehnuteľnosti neužíva. Rovnako žalované nepopreli existenciu ich vzájomnej dohody o spôsobe užívania predmetných nehnuteľností, na základe ktorej žalobcu z ich užívania úplne vylúčili.

Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka) tomu, na úkor koho sa získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). I keď k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka dochádza predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty; môže k nemu dôjsť aj tak, že sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo, keby bol obohatený plnil svoje povinnosti (porovnaj R 25/1986).

V konaní bolo preukázané, že nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalobcu (pozemku v podiele 1/3 a v podiele 3/8 rodinného domu), žalovanej v 1. rade (v podiele 1/3 - pozemok a 3/8 - rodinný dom) a žalovanej v 2. rade (v podiele 1/3 - pozemok a 2/8 - rodinný dom) užívajú od roku 2008 bezodplatne len žalované. Ich bezodplatné užívanie spoločnej veci (nad rámec, ktorý zodpovedá im patriacemu spoluvlastníckemu podielu) tak vykazuje znaky bezdôvodného obohacovania sa. I keď sa im uvedeným užívaním nezvýšili aktíva, nemožno prehliadnuť, že užívaním spoluvlastníckych podielov žalobcu bez právneho dôvodu - dohody s ním, prijímajú plnenie. Pokiaľ by uvedené plnenie prijímali na základe právneho dôvodu (dohody so žalobcom), ich majetkový stav by sa zmenšil, lebo za prijímané plnenie by mu poskytovali náhradu.

Teda v danom prípade, ak žalobca ako spoluvlastník v dôsledku rozhodnutia žalovaných nemôže užívať spoločnú vec v rozsahu zodpovedajúcom jeho spoluvlastníckemu podielu, keďže medzi spoluvlastníkmi nebola uzavretá žiadna zmluva, obohatenie žalovaných spočíva v užívaní väčšieho rozsahu predmetu spoluvlastníctva, než ktorý zodpovedá ich spoluvlastníckym podielom, nakoľko neplatia žalobcovi za toto užívanie žiadnu náhradu. Pritom platí, že k bezdôvodnému obohateniu podielového spoluvlastníka, ktorý užíva vec nad rámec veľkosti jeho podielu dochádza bez ohľadu na to, či o takomto užívaní rozhodla väčšina spoluvlastníkov počítaná podľa veľkosti ich podielov, pokiaľ sa za takéto užívanie neposkytuje náhrada, resp. pokiaľ medzi týmito "vylúčeným" spoluvlastníkom a spoluvlastníkom, ktorý užíva spoločnú vec nad rámec svojho podielu, neexistuje dohoda o bezodplatnom užívaní (toto v konaní preukázané nebolo).

Pri posudzovaní žalovanými spomínanej "Dohody väčšinových spoluvlastníkov" (žalovaných) je potrebné vychádzať z ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v zmysle ktorého podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci) a § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov; pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd).

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že pokiaľ pri rozhodovaní v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka bola dosiahnutá väčšina (tak ako v prejednávanej veci, kedy žalované spoločne ako väčšinové spoluvlastníčky rozhodli o užívaní veci), musia sa síce prehlasovaní spoluvlastníci (žalobca) podriaďovať rozhodnutiu väčšiny (viď tiež R 54/1997), avšak ani v takom prípade - po prijatí väčšinového rozhodnutia - neprestávajú byť nositeľmi práv a povinností podielových spoluvlastníkov. Mieru, akou sa všetci (teda aj prehlasovaní) spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci, vyjadruje aj po prijatí rozhodnutia väčšiny podiel toho-ktorého spoluvlastníka. Pokiaľ v danom prípade žalované ako podielové spoluvlastníčky nehnuteľností na základe svojho rozhodnutia užívajú celú spoločnú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu (bez dohody so žalobcom, ktorému patrí tiež spoluvlastnícky podiel) tak, že za užívanie nad rámec zodpovedajúci ich spoluvlastníckemu podielu neposkytujú žalobcovi žiadnu náhradu, získavajú na jeho úkor bezdôvodné obohatenie.

Pokiaľ ide o výšku takéhoto bezdôvodného obohatenia vo všeobecnosti, túto vyjadruje peňažná čiastka, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie veci

(v danom prípade spoluvlastníckeho podielu na nej). Pokiaľ je výška obvyklého nájomného v danom mieste a čase závislá aj na účele a spôsobe užívania, treba prihliadnúť aj na podstatu (spôsob a rozsah) faktického užívania subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2007 sp. zn. 3 Cdo 298/2006). Súd mal v danom prípade za preukázané potvrdeniami predloženými žalobcom, že výška nájmu v danej lokalite za priestor zodpovedajúci veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu na rodinnom dome sa platby pohybujú vo výške 300,- eur a vyššie mesačne (navyše uvedenú vedomosť má súd aj zo svojej rozhodovacej činnosti vo veciach žalôb o zaplatenie nájomného). Preto súd žalobcovi priznal za 24 mesiacov predchádzajúcich podaniu žaloby (teda za obdobie od 12.04.2010-12.04.2012) 300,- eur mesačne krát 24 mesiacov, spolu 7 200,- eur. Vzhľadom na to, že obidve podielové spoluvlastníčky užívajú spoločne celý rodinný dom, pričom žalobcovi zabráňujú vstupe do tejto nehnuteľnosti, súd ich zviazal spoločne na zaplatenie žalobou uplatnenej sumy. Je v prejednávanej veci irelevantné, že žalovaná v 1. rade užíva len prízemnú časť domu a žalovaná v 2. rade len jednu izbu (resp. dve) na 1. podlaží, nakoľko podľa ich vyjadrenia zvyšná časť domu je neobývateľná, a teda užívajú nehnuteľnosť údajne len v rozsahu ich podielov, nakoľko žalobcovi neumožňujú vstup do žiadnej časti nehnuteľnosti, vymieňajú zámky na vstupných bránach, a teda žalobca sa v rozsahu zodpovedajúceho jeho spoluvlastníckemu podielu nemôže zúčastňovať na užívaní tejto nehnuteľnosti.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej v 2. rade, týkajúceho sa tvrdenia, že správanie odporcu je v rozpore s dobrými mravmi, a preto mu neprináleží ochrana, súd uvádza nasledovné:

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Zmyslom citovaného stanovenia je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov či uspokojenie iných potrieb, kedy hlavná alebo aspoň prevažujúca motivácia je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok. Korektív dobrých mravov však nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem.

Dobrymi mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku (uznesenie Ústavného súdu SR z 24. 2. 2011, č. k. IV. ÚS 55/2011-19).

Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaných, že žalobcovi neprináleží ochrana a súd mu ju nemôže poskytnúť, nakoľko je jeho správanie a vystupovanie vo vzťahu k žalovaným, najmä vzhľadom na jeho agresivitu, je v rozpore s dobrými mravmi, v tejto časti sa žalovaným nepodarilo uniesť dôkazné bremeno. Nie je možné preukazovať tieto tvrdenia obsahom trestných oznámení podávaných výlučne samotnými žalovanými na políciu, za stavu, kedy neexistujú žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností a navyše za stavu, keď sa ani v jednom z takto iniciovaných trestných konaní doposiaľ nepodarilo žalovaným preukázať svoje "obvinenia" a v žiadnom z týchto konaní nebol žalobca právoplatne odsúdený za žiadny z trestných činov, ktorých sa mal voči žalovaným dopustiť.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaných týkajúceho sa správania žalobcu voči žalovaným v rozpore s dobrými mravmi, súd poukazuje na to, že je jednoznačné, a vyplýva to aj z obsahu pripojených trestných oznámení, ako aj obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn.: 11C/219/2009, že vzťahy medzi účastníkmi sú narušené, rozvrátené a ich správanie a vystupovanie nezodpovedá všeobecne uznávanej definícii správania sa v súlade s dobrými mravmi, pričom uvedené platí tak na strane žalobcu, ako aj žalovaných. Správanie ani jedného z podielových spoluvlastníkov nemožno podľa názoru súdu považovať v danej situácii za štandardné, pričom tento stav je výsledkom takmer 20 rokov trvajúcich sporov medzi podielovými spoluvlastníkmi.

Pokiaľ žalované tvrdia, že žalobca sa agresívnym spôsobom domáhal možnosti užívať predmet podielového spoluvlastníctva (čo nebolo v konaní preukázané), a takto sa správal v rozpore s dobrými mravmi, treba poukázať na to, že rovnako ani zo strany žalovaných nemožno hovoriť o tom, že

ich správanie, za stavu kedy znemožňujú žalobcovi užívať predmetné nehnuteľnosti, bez poskytnutia primeranej náhrady s odvolaním sa na dohodu väčšinových spoluvlastníkov, je správaním, ktoré je štandardné. Aj rozhodnutie väčšinových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka totiž za určitých okolností môže byť v rozpore s dobrými mravmi (rozhodnutie NS ČR Cdo 1773/2003). V prejednávanej veci má súd za to, že pokiaľ samotné žalované tvrdia, že neužívajú celú nehnuteľnosť a obývajú len jej časť (prízemie a jednu miestnosť na poschodí, pričom v tejto má žalovaná v 2. rade len zložené veci), pričom ďalšia časť nehnuteľnosti nie je užívaná nikým z väčšinových spoluvlastníkov ani treťou osobou (podľa ich tvrdenia je neužívateľná), tak skutočnosť, že vylúčili z jej užívania žalobcu, napriek tomu, že žalované túto časť na užívanie nepotrebujú a je predpoklad, že žalobca by o užívanie tejto časti nehnuteľnosti záujem mal (čo opakovane v konaniach deklaroval a aj sa tak napokon správal), má takéto správanie žalovaných znaky šikanózneho výkonu práva, ktoré rovnako nepožíva ochranu. Za zneužitie výkonu práva je možné považovať také konanie, ktorého cieľom nie je dosiahnutie účelu a zmyslu sledovaného právnym predpisom, ale ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a je vykonané s priamym úmyslom spôsobiť inému účastníkovi ujmu (rozhodnutie NS ČR 22Cdo 1917/2004).

Záverom súd poukazuje na to, že samotná skutočnosť, že žalobca ako jeden z podielových spoluvlastníkov sa opakovane domáhal možnosti, aby mu bolo zo strany žalovaných umožnené užívať predmetnú nehnuteľnosť, pričom tieto požiadavky adresoval žalovaným tak ústne (čo bolo sprevádzané hádkami, výmenou zámkov a privolaním polície), ako aj písomne prostredníctvom vtedajšieho právneho zástupcu, nie je podľa názoru súdu, s poukazom na predmet konania a vzájomné dlhodobé správanie sa účastníkov, možné označiť ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, ktorému by súd mohol odoprieť

Vo vzťahu k tvrdeniam žalovanej v 1. rade, že vykonala do nehnuteľnosti investície, na ktorých sa žalobca nepodieľal, a preto mu nie je povinná platiť náhradu za užívanie nehnuteľnosti, keďže si tieto v konaní neuplatnila, a ani ich nešpecifikovala, súd vyhodnotil tieto tvrdenia len ako obranu žalovanej v 1. rade v konaní, ktorá však nemala vplyv na výšku žalobcom uplatneného nároku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalované na zaplatenie návrhom uplatnenej sumy 7 200,- eur.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania vo výške 432,- eur, predstavujúcu žalobcom zaplatený súdny poplatok za návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho o doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.